

Sygn. akt III RC 586/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w S. III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie :

Przewodniczący : Sędzia Sądu Rejonowego Paulina Arendt

Protokolant : Martyna Zbrzeska

po rozpoznaniu w dniu 16 listopada 2016 r. w S.

na rozprawie

sprawy z **powództwa** małoletnich D. M. (1) i A. M. zastępowanych przez matkę K. S. (1)

przeciwko D. M. (2)

o podwyższenie alimentów

I. zasądza od pozwanego D. M. (2) na rzecz małoletniego powoda D. M. (1) alimenty w wysokości po 450 (czterysta pięćdziesiąt) złotych miesięcznie, poczynając od dnia 13 października 2016 roku, płatne z góry do dziesiątego dnia każdego miesiąca wraz z odsetkami w wysokości ustawowej w przypadku opóźnienia w zapłacie, czym podwyższa alimenty zasądzone w kwocie po 350 (trzysta pięćdziesiąt) złotych miesięcznie prawomocnym wyrokiem S. (...) z dnia 2 kwietnia 2014 roku w sprawie o sygnaturze III RC 55/14;

II. zasądza od pozwanego D. M. (2) na rzecz małoletniego powoda A. M. alimenty w wysokości po 450 (czterysta pięćdziesiąt) złotych miesięcznie, poczynając od dnia 13 października 2016 roku, płatne z góry do dziesiątego dnia każdego miesiąca wraz z odsetkami w wysokości ustawowej w przypadku opóźnienia w zapłacie, czym podwyższa alimenty zasądzone w kwocie po 350 (trzysta pięćdziesiąt) złotych miesięcznie prawomocnym wyrokiem S. (...) z dnia 2 kwietnia 2014 roku w sprawie o sygnaturze III RC 55/14;

III. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

IV. odstępuje od obciążenia pozwanego kosztami sądowymi;

V. nadaje wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności w zakresie punktów I. i II..

Sędzia Sądu Rejonowego Paulina Arendt

Sygn. akt III RC 586/16

UZASADNIENIE

K. S. (1) skutecznie wniesionym w dniu 13 września 2016 roku pozwem, działając w imieniu małoletnich D. M. (1) i A. M., wniosła przeciwko D. M. (2) o podwyższenie alimentów z kwoty po 350 zł miesięcznie na każdego z małoletnich do kwoty po 700 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich, płatne do 10. dnia każdego miesiąca, poczynając od 1 sierpnia 2016 roku.

W uzasadnieniu strona powodowa podniosła, że Sąd Rejonowy w S. wyrokiem z dnia 2 kwietnia 2014 roku zasądził na rzecz powodów po 350 zł alimentów miesięcznie. Od tego czasu zmieniła się sytuacja powodów – D. rozpoczął naukę w IV klasie, zaś A. w III klasie szkoły podstawowej. Zwiększyły się również potrzeby dzieci w zakresie zakupów odzieży

i obuwia – małeletni szybko z niej wyrastają, jak i szybko ją zużywają. Chłopcy mają coraz większy apetyt, potrzebują nadto środków do pielęgnacji ciała. Strona powodowa wskazała, że dzieci potrzebują komputera, który należy zakupić. Małeletni D. uczęszcza na zajęcia gry w piłkę nożną i koszykówkę, w związku z czym wymaga stroju, odpowiedniego obuwia oraz piłek. Z kolei A. ma problemy skórne i wymaga zakupu maści. Dzieci jeżdżą na wycieczki szkolne, chcą chodzić do kina i na basen.

Strona powodowa wskazała, że małeletni powodowie mieszkają z matką i jej obecnym partnerem oraz ich 8-miesięcznym dzieckiem. Wynajmują mieszkanie, za które płacą 1300 zł miesięcznie, a co drugi miesiąc – ok. 1700 zł, co obejmuje również opłaty za media. (...) K. S. (1) osiąga dochód w kwocie ok. 1500 zł netto miesięcznie, zaś ona sama otrzymuje 1200 zł w związku z przebywaniem na zwolnieniu macierzyńskim. Nadto partner K. S. (1) płaci alimenty na dzieci z poprzedniego związku.

Strona powodowa wskazała, że D. M. (2) mieszka u swoich rodziców i po pracy pomaga im jeszcze w prowadzeniu gospodarstwa oraz przy rozwożeniu drewna. Pozwany zajmuje jeden pokój, a zatem nie ponosi dużych kosztów utrzymania.

Zdaniem strony powodowej, pozwany zakupił sobie nowy samochód, ubiera się w oryginalne buty i odzież, a zatem jego sytuacja materialna jest bardzo dobra. Ostatnio wystąpił z wnioskiem do Sądu o widzenia z dziećmi, gdzie wynajął sobie radcę prawnego, który go reprezentował i stać go na to było.

Według strony powodowej, kwota o jaką powinno się zwiększyć alimenty, to po 350 zł na każde dziecko.

W odpowiedzi na pozew D. M. (2) wyraził zgodę na podwyższenie alimentów do kwoty po 400 zł miesięcznie na rzecz każdego z powodów, płatne do 20. dnia każdego miesiąca, począwszy od listopada 2016 roku.

W uzasadnieniu D. M. (2) wskazał, że jego obecna sytuacja majątkowa i rodzinna nie pozwala na podwyższenie alimentów do kwoty żądanej przez matkę powodów. Aktualnie zatrudniony jest w A. W. w charakterze pracownika fizycznego z wynagrodzeniem w wysokości najniższej krajowej. Wynagrodzenie to jest wyższe w okresie letnim, kiedy pracuje od 4:00-5:00 do 22:00 przy żniwach. Powód wskazał, że obecnie nie ma możliwości zarobkowych, gdyż jego pensja w 60% jest zajęta przez komornika, który egzekwuje alimenty. Nadto pozwany spłaca pożyczkę za zakupione kino domowe. Zostało jeszcze 18 rat po 100 zł każda.

D. M. (2) wskazał, że co miesiąc wydaje 300-400 zł na dojazdy do pracy, 800 zł na wyżywienie, mieszkanie i media, 30 zł za telefon, 100 zł za leki, 700 zł z tytułu alimentów, 80 zł z tytułu opłaty komorniczej, 100 zł na chemię, 100 zł na obuwie i odzież.

Pozwany podkreślił, że od maja 2016 roku nie ma kontaktu z dziećmi, co spowodowało, że musiał złożyć wniosek do sądu o ukaranie matki dzieci.

D. M. (2) wskazał, że samochód, którym się porusza, zakupił 2 lata temu i jest to 15-letni O. (...) o wartości 1500 zł. Nadto pozwany zaznaczył, że z okazji I Komunii kupił dziecku telefon komórkowy, który przekazał za pośrednictwem innego członka rodziny. D. M. (2) zaprzeczył, aby pracował w gospodarstwie ojca czy aby pomagał mu przy sprzedaży drewna. Pomaga mu jedynie sporadycznie i to nieodpłatnie.

Pozwany wskazał, że matka powodów otrzymuje zasiłek macierzyński, zasiłki rodzinne oraz świadczenie 500+ na troje dzieci. Nadto pozostaje w związku partnerskim, z którym wychowuje dzieci. Pozwany nie jest w stanie utrzymać byłej partnerki, płacić za jej wynajmowane mieszkanie, gdyż nie posiada dodatkowych środków, z których mógłby utrzymać siebie i płacić alimenty ponad łączną kwotę 800 zł miesięcznie. D. M. (2) podkreślił, że do chwili obecnej nie założył nowej rodziny i pragnie uczestniczyć w wychowaniu synów.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

D. M. (1), ur. (...) oraz A. M., ur. (...) są dziećmi K. S. (1) i D. M. (2).

Dowód:

- odpisy aktów urodzenia, k. 11.

S. (...)w sprawie III RC 55/14 wyrokiem z dnia 2 kwietnia 2014 roku zasądził od D. M. (2) na rzecz synów D. i A. po 350 zł miesięczne tytułem alimentów, poczynając od 1 kwietnia 2014 roku, płatne z góry do dwudziestego dnia każdego miesiąca wraz z odsetkami w wysokości ustawowej w przypadku opóźnienia w zapłacie, czym podwyższył alimenty ustalone na kwotę po 200 złotych miesięcznie na mocy ugody zawartej przed S. (...) w dniu 29 września 2009 roku w sprawie o sygnaturze III RC 727/09.

Dowód:

- wyrok z 2.04.2014 r., k. 25 akt III RC 55/14.

W czasie orzekania przez Sąd Rejonowy w sprawie III RC 55/14 K. S. (1) zamieszkiwała z małoletnimi synami u swoich rodziców w K.. Pracowała zawodowo i z tego tytułu otrzymywała 1460 zł miesięcznie. Za dojazdy do pracy płaciła 200 zł. Dorośli członkowie rodziny K. S. (1) – poza jej matką – uzyskiwali własne dochody. Opłata za wodę wynosiła 300 zł co drugi miesiąc, opłata prąd wynosiła ponad 300 zł co drugi miesiąc. Opłata za wywóz śmieci wynosiła 100 zł. K. S. (1) dokładała się do opłat w kwocie po 400 zł miesięcznie oraz robiła zakupy średnio za ok. 300 zł miesięcznie.

D. M. (1) uczęszczał do I klasy szkoły podstawowej w G., gdzie był dowożony szkolnym autobusem. A. M. uczęszczał do przedszkola publicznego. K. S. (1) nie otrzymywała alimentów od ojca dzieci, otrzymywała jednak świadczenia z funduszu alimentacyjnego. Koszty zakupu odzieży i obuwia dla dzieci wynosiły po ok. 150 zł miesięcznie, zaś koszty wyżywienia po ok. 300 zł miesięcznie. Dzieci miały zapewnione wyżywienie – D. w szkole za 50 zł miesięcznie, zaś A. w przedszkolu za 90 zł miesięcznie. Małoletni byli generalnie zdrowi, choć przechodzili choroby wieku dziecięcego. Małoletni A. wymagał zakupu maści za 80 zł w związku z problemami dermatologicznymi.

Dowód:

- protokół rozprawy z 2.04.2014 r., k. 22-24 akt III RC 55/14,

- zaświadczenie K. S. o wynagrodzeniu, k. 21 akt III RC 55/14.

W czasie wyrokowania przez Sąd w sprawie III RC 55/14 D. M. (2) mieszkał z rodzicami, dwojgiem braci, siostrą i jej rodziną oraz z ciotką. Ojciec pozwanego prowadził gospodarstwo rolne, bracia byli małoletni, zaś siostra z mężem pracowali zawodowo. D. M. (2) partycypowała w kosztach utrzymania domu, przekazując rodzicom kwoty po 300 zł miesięcznie. Od 11 lutego 2014 roku był zatrudniony w A. W. na terenie tartaku. Za niepełny miesiąc pracy otrzymał 860,60 zł brutto, tj. 742,62 zł netto wynagrodzenia. Miał otrzymywać wynagrodzenie w wysokości minimalnej. Nie miał regularnego kontaktu z dziećmi. Okazjonalnie kupował im odzież i obuwie, np. w sklepie (...). Przekazywał matce dzieci pieniądze bezpośrednio. D. M. (2) miał samochód osobowy marki O. (...), zakupiony na kredyt z ratą w kwocie 270 zł miesięcznie. Samochodem tym dojeżdżał do pracy. Koszty dojazdów wynosiły 300 zł miesięcznie. Nadto spłacał raty za kino domowe i telewizor – każde po 100 zł miesięcznie.

Dowód:

- protokół rozprawy z 2.04.2014 r., k. 22-24 akt III RC 55/14,

- zaświadczenie z zakładu pracy D. M., k. 18 akt III RC 55/14.

D. M. (1) aktualnie uczęszcza do IV klasy, zaś A. M. uczęszcza do III klasy Szkoły Podstawowej nr (...) w S.. Koszt utrzymania każdego z powodów wynosi ok. 700 zł miesięcznie. Na koszty te składają się wydatki między innymi na: wyżywienie – 400 zł, odzież i obuwie – 100 zł, koszty wycieczek – średnio ok. 30 zł, chemia i kosmetyki – 50 zł, a nadto

w przypadku D. M. (1) koszty związane z aktywnością sportową, w tym koszty zakupu odzieży i obuwia – średnio ok. 50-100 zł, a odnośnie A. M. – koszty leczenia dermatologicznego – średnio ok. 80 zł.

Dowód:

- zeznania K. S. (1), k. 31v-32.

K. S. (1) wraz z małoletnimi powodami zamieszkuje w S. wraz ze swoim partnerem i ich dzieckiem. Wynajmują mieszkanie za kwotę 1370 zł miesięcznie, a nadto ponoszą koszty zużycia energii – ok. 300-400 zł co drugi miesiąc, tv – 55 zł miesięcznie. (...) K. S. (1) jest taksówkarzem i osiąga z tego tytułu dochód w kwocie nie mniejszej niż 1500 zł miesięcznie.

K. S. (1) aktualnie pozostaje na urlopie macierzyńskim ze świadczeniem w kwocie 1300 zł miesięcznie. Planuje wykorzystać 2-letni urlop wychowawczy, a następnie zamierza powrócić do pracy. Poza świadczeniem z tytułu przebywania na urlopie macierzyńskim K. S. (1) pobiera świadczenie wychowawcze – tzw. 500+ na każde z dzieci, tzw. rodzinne w łącznej kwocie 350 zł. (...) K. S. (1) ma dwoje dzieci na utrzymaniu z poprzedniego związku, na rzecz których przekazuje łącznie 700 zł miesięcznie.

K. S. (1) wraz ze swoim partnerem nabyli 2 lata temu samochód osobowy, który jest kredytowany. Rata wynosi 400 zł miesięcznie. Pozostały im jeszcze 4 lata spłaty.

Dowód:

- zeznania K. S. (1), k. 31v-32.

D. M. (2) ma aktualnie 33 lata. Nadal mieszka z rodzicami, braćmi oraz ciotką. Bracia pozwanego osiągnęli pełnoletność, ale nadal się uczą. Pozwany aktualnie partycypuje w kosztach utrzymania w kwotach po 800 zł miesięcznie. Są to koszty obejmujące wyżywienie oraz udział w kosztach utrzymania mieszkania. Pozwany nie kupuje często odzieży i obuwia.

D. M. (2) w dalszym ciągu jest zatrudniony w A. W., przy czym obecnie na stanowisku traktorzysty. Jego średnie wynagrodzenie wynosi 3.428,69 zł brutto miesięcznie, tj. 2.986,24 zł netto miesięcznie. Wynagrodzenie zależy od liczby wypracowanych godzin. Jest wyższe w okresie letnim w czasie żniw, kiedy pozwany pracuje dłużej. W ostatnim czasie D. M. (2) faktycznie otrzymuje po ok. 1100 zł wynagrodzenia, albowiem komornik egzekwuje od niego alimenty na rzecz synów, jak również inne niespłacone zobowiązania, głównie kredytowe. D. M. (2) spłaca kredyty zaciągnięte na zakup sprzętu elektronicznego. Łączna kwota zadłużenia D. M. (2) wynosi ok. 21.000 zł.

D. M. (2) nie ma stałego kontaktu z synami. Poza egzekwowanymi alimentami nie partycypuje w kosztach utrzymania i wychowania synów.

Pozwany posiada samochód osobowy marki O. (...), przy czym poprzedni samochód tej samej marki sprzedał i w jego miejsce 2 lata temu kupił pojazd z 2001 roku. Wartość samochodu wynosi 1500 zł.

D. M. (2) jest zasadniczo zdrowy. Pozostaje jednak pod stałą kontrolą laryngologiczną z powodu przewlekłego schorzenia.

Dowód:

- zeznania D. M. (2), k.

- zaświadczenie o dochodach, k. 27,

- karta wynagrodzeń, k. 30 (koperta),

- potwierdzenia wpłat, k. 30 (koperta),
- zaświadczenie lekarskie, k. 30 (koperta).

Sąd Rejonowy rozważył, co następuje:

Powództwo co do zasady zasługiwało na uwzględnienie.

Jak wynika z treści pozwu podstawę prawną żądania strony powodowej stanowi przepis art. 138 ustawy z dnia 25 lutego 1964 roku Kodeks rodzinny i opiekuńczy, zwanej dalej k.r.o., zgodnie z dyspozycją którego w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Pokreślić jednak należy, że do stwierdzenia, czy nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu przepisu art. 138 k.r.o. należy wziąć pod uwagę, czy istniejące warunki i okoliczności mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na zakres obowiązku alimentacyjnego (podobnie Sąd Najwyższy w uchwale z 16 grudnia 1987 roku, III CZP 91/86, opublikowane w: LEX nr 3342).

Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy, że w niniejszej sprawie bezsporne jest, że obowiązek dostarczania powodce środków utrzymania i wychowania wynika z przepisów art. 128 k.r.o., art. 133 § 1 k.r.o. i art. 135 § 1 i 2 k.r.o.

Stosownie do dyspozycji przepisu art. 128 k.r.o. obowiązek alimentacyjny, czyli obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo. Znaczenie zasadnicze ma jednak treść przepisu art. 133 § 1 k.r.o., z którego wynika, że rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

W tym miejscu wskazać należy, że sąd, ustalając stan faktyczny sprawy, miał na uwadze treść przepisu art. 227 k.p.c., a mianowicie, że przedmiotem dowodu są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie. Jako że meritum niniejszego postępowania stanowi rozstrzygnięcie w przedmiocie podwyższenia alimentów dla powodów jako synów pozwanego, jedynie fakty wpływające na te okoliczności mogły stanowić przedmiot ustaleń faktycznych czynionych przez sąd.

Sąd ustalał stan faktyczny sprawy opierając się na zgromadzonych w sprawie, a powołanych wyżej, dokumentach oraz zeznaniach stron.

W ocenie Sądu, zgromadzone w aktach sprawy dokumenty – jako sporządzone w sposób przewidziany prawem oraz przez podmioty do tego uprawnione – uznać należy za wiarygodne. Po bezpośrednim zapoznaniu się z tym materiałem dokumentarnym nie sposób co do zasady co do niego sformułować jakichkolwiek zastrzeżeń, albowiem brak jest okoliczności, które wpływałyby negatywnie na jego ocenę.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania złożone przez matkę małoletnich powodów. K. S. (1) rzeczowo opisała swoją sytuację osobistą i majątkową. Podawane przez nią kwoty uzyskiwanych dochodów oraz świadczeń, jak również ponoszonych wydatków są na średnim poziomie, a zatem nie sposób uznać, aby w tym zakresie zeznania te nie odpowiadały prawdzie. Nadto jej zeznania w całości również uchodzą za wiarygodne. Relacja matki powodów jest spójna, a opisywana sytuacja rodzinna typowa – partner K. S. (1) pracuje zawodowo, dzieci w wieku szkolnym uczęszczają do szkoły, zaś ona sama pozostaje w domu z trzecim dzieckiem, nad którym sprawuje bezpośrednią pieczę, w związku z czym przebywa na zwolnieniu macierzyńskim.

Sąd za wiarygodne uznał zeznania D. M. (2). Pozwany na okoliczność swojej sytuacji przedłożył zaświadczenie i kartę wynagrodzeń od pracodawcy, zaświadczenie lekarskie, jak również potwierdzenie dokonywanych opłat z tytułu rat kredytowych. Również te zeznania były rzeczowe, a nadto pozostawały w zgodzie z przedłożonymi dokumentami.

Dokonana ocena materiału dowodowego pozwala na merytoryczną ocenę żądania powódki odnośnie podwyższenia alimentów.

W realiach niniejszej sprawy powodowie D. M. (1) i A. M. z uwagi na wiek, brak dochodów oraz brak majątku, nie mają zdolności do samodzielnego utrzymania, tym samym na rodzicach spoczywa ustawowy ciężar zaspokajania ich potrzeb.

W tym miejscu wskazać należy, że zgodnie z treścią przepisu art. 96 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotowywać je należycie do pracy dla dobra społeczeństwa odpowiednio do jego uzdolnień. Obowiązek alimentacyjny stanowi konkretyzację tych zasad ogólnych, a jego zakres określają przepisy art. 135 § 1 i 2 k.r.o. Zgodnie z ich treścią zakres obowiązku alimentacyjnego zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 k.r.o.). Wykonanie obowiązku alimentacyjnego wobec dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego, w takim przypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego (art. 135 § 2 k.r.o.).

Przenosząc powyższe rozważania prawne na grunt niniejszej sprawy, ocenić należało, czy od czasu ostatniego rozstrzygnięcia o alimentach, tj. wyroku wydanego w sprawie III RC 55/14, doszło do zmiany stosunków mających wpływ na zakres obowiązku alimentacyjnego, a więc czy w istocie wzrosły potrzeby uprawnionych – D. M. (1) i A. M. oraz czy żądane alimenty nie przekraczają możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego D. M. (2).

Zdaniem Sądu doszło do istotnej zmiany okoliczności po stronie usprawiedliwionych potrzeb powodów w porównaniu ze stanem istniejącym na dzień orzekania w sprawie III RC 55/14. Nie budzi wątpliwości, że pojawiła się potrzeba zwiększenia wydatków wynikających z konieczności ponoszenia wyższych kosztów utrzymania mieszkania, albowiem powodowie razem z matką, jej partnerem i ich dzieckiem mieszkają obecnie w S. w wynajmowanym mieszkaniu, którego średnie miesięcznie utrzymanie wynosi ok. 1625 zł (czynsz, opłata za energię elektryczną oraz opłata za kablówkę). Okoliczność ta znacząco obciąża budżet przedstawiciela ustawowego powodów. Warto wskazać, że w czasie wyrokowania przez sąd w sprawie III RC 55/14 K. S. (1), mieszkając z rodzicami, ponosiła koszty utrzymania mieszkania za siebie i dzieci w kwocie 400 zł miesięcznie. Nadto wzrosły koszty wyżywienia chłopców z kwot po 300 zł do kwot po 400 zł miesięcznie. Strona powodowa nie wykazała innych zmian po stronie małoletnich powodów. Chłopcy nadal wymagają zakupu odzieży i obuwia. D. M. (1) nadal interesuje się sportem i uczęszcza na sportowe zajęcia pozalekcyjne, zaś małoletni A. M. nadal zmaga się z problemami dermatologicznymi i wymaga zakupu maści za 80 zł. Małoletni nadal się rozwijają, chcą uczestniczyć w wycieczkach klasowych oraz innych formach wypoczynku i rekreacji.

W realiach niniejszej sprawy uznać należy, że sytuacja pozwanego uległa poprawie. Nadal mieszka z rodzicami i rodzeństwem. Nadal pracuje zawodowo i otrzymuje wynagrodzenie za pracę, przy czym jest on wydatnie wyższe od tego, jakie D. M. (2) otrzymywał w czasie sprawy III RC 55/14. Nie zmieniła się zasadniczo jego sytuacja osobista – nadal nie ma nikogo na utrzymaniu poza małoletnimi powodami. Co istotne, zobowiązania, które są egzekwowane przez komornika, pochodzą jeszcze sprzed okresu, kiedy wyrokował sąd w sprawie III RC 55/14.

Zdaniem Sądu, przytoczone wyżej okoliczności uzasadniają zmianę dotychczasowej wysokości alimentów.

W ocenie Sądu, należy uznać, że koszty utrzymania każdego z małoletnich powodów wynoszą ok. 700 zł (wyżywienie – 400 zł, odzież i obuwie – 100 zł, koszty wycieczek – średnio ok. 30 zł, chemia i kosmetyki – 50 zł, a nadto w przypadku D. M. (1) koszty związane z aktywnością sportową, w tym koszty zakupu odzieży i obuwia – średnio ok. 50-100 zł, a odnośnie A. M. – koszty leczenia dermatologicznego – średnio ok. 80 zł oraz inne nieprzewidywane wydatki, na które matki musi oszczędności w miesięcznych kosztach utrzymania małoletnich). Strona powodowa nie przedłożyła dowodów niezbędnych do dokładnego określenia kosztów utrzymania małoletnich, niemniej jednak na podstawie zeznań rodziców małoletnich oraz zasad doświadczenia życiowego należy przyjąć, że koszty te wynoszą właśnie ok.

700 zł miesięcznie. Co istotne, choć powodowie różnią się wiekiem, to wydatki czynione na zaspokojenie ich potrzeb są niemal identyczne, gdyż różnica tego wieku to jedynie rok.

W tej sytuacji należało ocenić w jakim zakresie każdy z rodziców powodów winien uczestniczyć w kosztach utrzymania i wychowania D. M. (1) i A. M.. Zdaniem Sądu, przyjmując, że proces wychowania powodów z uwagi na ich wiek jeszcze się nie zakończył, stosownie do treści art. 135 § 2 k.r.o. – należy odpowiednio rozdzielić między rodziców powodów koszty ich utrzymania oraz wychowania. W tym względzie, Sąd wziął pod uwagę zarówno wysokość tych kosztów, jak i możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego. D. M. (2) – obiektywnie to oceniając – nie jest w stanie łożyć na utrzymanie synów w kwotach żądanych przez stronę powodową, tj. po 700 zł miesięcznie na rzecz każdego z synów. Alimenty w takiej wysokości wyczerpywałyby bowiem całą kwotę usprawiedliwionych potrzeb powodów, a tym samym oznaczałoby to, że obowiązek alimentacyjny wobec powodów jest w całości zaspokajany jedynie przez jednego z rodziców, tj. ojca.

Sąd jednak podwyższył dotychczasowe alimenty o kwotę po 100 zł w odniesieniu do każdego z powodów, przyjmując, że skoro proces wychowawczy w głównej mierze spoczywa na matce chłopców, to ojciec dzieci powinien wyrównać swój udział w tych kosztach poprzez większy udział w kosztach utrzymania dzieci. Stąd też, przy uwzględnieniu kosztów utrzymania powodów na poziomie po 700 zł miesięcznie, sąd uznał, iż pozwany powinien pokrywać po 450 zł miesięcznie, zaś matka małoletnich w pozostałym zakresie wraz z kosztami wychowania dzieci. Co istotne, określenie alimentów na tym poziomie nie powinno nadmiernie obciążyć pozwanego, albowiem nie stanowią one nawet 1/3 jego wynagrodzenia.

Podkreślić w tym miejscu należy, że sąd kierował się m.in. art. 135 § 3 k.r.o., zgodnie z którym na zakres świadczeń alimentacyjnych nie wpływają:

- 1) świadczenia z pomocy społecznej lub funduszu alimentacyjnego, o którym mowa w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2016 r. poz. 169 i 195), podlegające zwrotowi przez zobowiązanego do alimentacji;
- 2) świadczenia, wydatki i inne środki finansowe związane z umieszczeniem dziecka w pieczy zastępczej, o których mowa w przepisach o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej;
- 3) świadczenie wychowawcze, o którym mowa w ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (Dz. U. poz. 195);
- 4) świadczenia rodzinne, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 114, z późn. zm.).

W konsekwencji, przy ustalaniu sytuacji dochodowej małoletnich powodów i ich matki sąd nie brał pod uwagę zasiłków otrzymywanych przez K. S. (1) oraz świadczenia wychowawczego – tzw. 500+.

W rezultacie, zdaniem Sądu spełnione zostały przesłanki określone przepisem art. 138 k.r.o., dlatego Sąd podwyższył dotychczasowe alimenty z kwoty po 350 zł do kwoty po 450 zł miesięcznie na rzecz każdego z powodów. Tym samym Sąd zmienił rozstrzygnięcie o alimentach wynikające z punktu I. i II. wyroku S. (...) wydanego w sprawie III RC 55/14. Zasadzenie alimentów nastąpiło od dnia 13 października 2016 roku, tj. od dnia kiedy D. M. (2) otrzymał odpis pozwu, a zatem powziął informację o niniejszym procesie. Od tego dnia powinien zdawać sobie sprawę z wyższych kosztów utrzymania synów, a tym samym o wyższym zakresie obowiązku alimentacyjnego.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. Zgodnie z art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Natomiast zgodnie z art. 482 § 2 k.c., jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe.

Sąd oddalił powództwo w pozostałym zakresie, uznając brak podstaw dla podwyższenia alimentów ponad kwotę po 450 zł miesięcznie na rzecz każdego z powodów.

Sąd – na podstawie art. 102 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych – odstąpił od obciążania pozwanego kosztami sądowymi należnymi Skarbowi Państwa, mając na uwadze, że D. M. (2) ma na utrzymaniu dwóch synów, a nadto jego wynagrodzenie objęte jest zajęciem komorniczym.

Rozstrzygnięcie zawarte w punkcie V. wyroku znajduje uzasadnienie w treści art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c., zgodnie z którym jeżeli sąd zasądza alimenty, to z urzędu nada takiemu wyrokowi przy jego wydawaniu rygor natychmiastowej wykonalności.

SSR Paulina Arendt